

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Martina Lachmanna a soudců Martina Bobáka a Jana Ferneckého ve věci

žalobkyně: **Ing. E. F.**
bytem X
zastoupené advokátem JUDr. Karlem Vlčkem, Ph.D.
sídlem U Hostavického potoka 787/37, 198 00 Praha 9

proti
žalovanému: **Magistrát hl. m. Prahy**
sídlem Mariánské nám. 2, 110 01 Praha 1

za účasti: 1) **E. B.**
2) **J. B.**
oba bytem X
3) **CETIN a.s.**, IČO 04084063
sídlem Českomoravská č. p. 2510/19, 190 00 Praha 9

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného z 13. 5. 2024, čj. MHMP 895492/2024,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů.
- III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

1. Rozhodnutím z 31. 7. 2023, čj. P4/090097/14/OST/POLA (společné povolení), Úřad městské části Praha 12 (stavební úřad) k žádosti stavebníků [osoby zúčastněné na řízení 1) a 2)] vydal společné územní rozhodnutí a stavební povolení pro změnu stavby bytového domu, poloviny dvojdomu č. p. XA na pozemcích parc. č. XA a XB v k. ú. X (pozemky stavby), spočívající v jednopodlažní přístavbě garáže a tří anglických dvorků, stavbě dešťové kanalizace včetně retenční jímky, zpevněné plochy a dvou opěrných zídek (stavba).
2. Žalobkyně vlastní pozemky bezprostředně sousedící s pozemky stavby, konkrétně parc. č. XC a parc. č. XD, jehož součástí je dům č. p. XB, to vše v k. ú. X (pozemky žalobkyně). Proti společnému povolení se žalobkyně odvolala. Překážel jí způsob, jakým stavebníci plánují nahradit dosavadní objekt garáže novou garáží, k čemuž potřebují vyhloubit stavební jámu ve svažitém terénu v blízkosti hranice s jejím pozemkem. Žalovaný v záhlaví uvedeným rozhodnutím (napadené rozhodnutí) společné povolení zčásti změnil a jinak potvrdil.

II. Žaloba, vyjádření žalovaného a procesní vývoj věci

3. Proti napadenému rozhodnutí podala žalobkyně žalobu. Dle ní projektová dokumentace dostatečně neřeší zabezpečení stavební jámy. Stavební úřad i žalovaný ignorovali rizika spojená s prováděním výkopových prací v bezprostřední blízkosti její nemovitosti. Záměr podle ní ohrožuje statiku jejího domu a zdraví jeho obyvatel. Správní orgány se spokojily s obecnými tvrzeními stavebníků, aniž si vyžádaly odborný posudek nebo stanovisko autorizovaného statika. Nadto je výrok napadeného rozhodnutí neúplný. Opěrku ve tvaru L, která se má nacházet pouhých 10 cm od pozemku žalobkyně, a kterou výkres F15 označuje jako „nová nízká opěrka“, žalovaný ve výroku rozhodnutí vůbec nezmiňuje.
4. Žalovaný se řádně nevypořádal s odvolacími námitkami. Pouze citoval stanoviska dodaná stavebníky bez vlastního právního posouzení. Pokud žalovaný nedisponoval dostatečnými odbornými znalostmi, měl postupovat dle § 56 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (správní řád), tj. provést důkaz znaleckým posudkem. V souvislosti s povinností správního orgánu postupovat v souladu s principem materiální pravdy žalobkyně odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu (NSS) z 27. 1. 2015, čj. 8 As 41/2014-40, podle něhož stavební úřad nemůže přenášet odpovědnost za zjištění skutkového stavu na projektanta. Musí řádně vypořádat námitky účastníků řízení. Žalobkyně ohledně povinnosti stavebního úřadu zjistit skutkový stav odkázala na rozsudek NSS z 26. 4. 2024, čj. 10 As 167/2023-99, *Společenství vlastníků Poděbradova 2995*.
5. Žalobkyně namítla nepřiměřenou desetiletou délku řízení. Dle ní měl stavební úřad řízení zastavit již dříve pro nedodržení lhůt k doplnění podkladů. Správní orgány neplnily svou povinnost aktivně vést řízení, vyzývat účastníky k součinnosti a rozhodovat bez zbytečných průtahů.
6. Podáním z 15. 7. 2024 žalobkyně doplnila žalobu. Namítla, že jednotlivé výkresy projektové dokumentace obsahují vnitřní rozpory, konkrétně v označení úhlové zárubní stěny. Tvrdila, že žalovaný se s touto námitkou nevypořádal věcně, ale odkázal na neexistující novější verze výkresů, které nezaložil do spisu. Rozhodnutí podle ní vychází z nesprávných podkladů.
7. Ve vyjádření z 29. 7. 2024 žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl. Konkrétněji k části stavby označené jako „nová nízká opěrka“ uvedl, že jde o stavbu do 1 m výšky, která nevyžaduje povolení [§ 79 odst. 2 písm. f) a § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 183/2006 Sb., o

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon)]. Žalovaný se ztotožnil s technickou zprávou.

8. Dle stavebníků je napadené rozhodnutí správné.
9. V dubnu 2025 soud zapůjčil správní spis žalovanému za účelem zhodnocení podnětu žalobkyně k provedení přezkumného řízení. V červenci 2025 soud obdržel zpět jak správní spis, tak kopii sdělení z 12. 5. 2025, jímž Ministerstvo pro místní rozvoj oznámilo žalobkyni, že v její věci nezahájí přezkumné řízení.
10. Zbylá podání a úkony se věnují vesměs jen návrhu na přiznání odkladného účinku a otázky včasnosti žaloby.

III. Posouzení žaloby

11. Žalobu podala osoba k tomu oprávněná. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.)], jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti. Vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
12. Soud zdůrazňuje, že předtím, než se věcně zabýval žalobou, řešil, zda žalobkyně podala žalobu včas. Dle dřívějšího názoru NSS se na soudní řízení správní zahájena od 1. 7. 2024, tedy od data nabytí účinnosti zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon (nový stavební zákon), vztahovala lhůta pro podání žaloby jeden měsíc. Nebylo přitom důležité, že k doručení rozhodnutí stavebního úřadu došlo před 1. 7. 2024, tj. ještě za účinnosti obecné úpravy (dvouměsíční lhůty) ve smyslu § 72 odst. 1 s. ř. s. Podstatným bylo datum zahájení soudního řízení.
13. Ústavní soud ovšem tuto dřívější linii judikatury NSS zvrátil nálezem z 26. 3. 2025, sp. zn. I. ÚS 3241/24. Upozornil, že za procesní situace, jaká nastala i v tomto případě, by použití nové právní úpravy (jednoměsíční lhůty) znamenalo porušení práva na soudní ochranu podle čl. 36 odst. 1 a 2 Listiny základních práv a svobod. Lhůtu dle § 306 nového stavebního zákona lze vztáhnout pouze na situace, v nichž žalovaný doručil napadené rozhodnutí až po nabytí účinnosti nového stavebního zákona, tedy po 1. 7. 2024.
14. Jelikož žalovaný doručil napadené rozhodnutí 21. 5. 2024, žaloba z 12. 7. 2025 je včasná.
15. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání. Sám pak neshledal potřebu provádět dokazování nad rámec správního spisu, jímž se dokazování neprovádí.
16. Žaloba není důvodná.
17. Napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné. Podle ustálené judikatury je třeba za nepřezkoumatelné považovat rozhodnutí, z něhož vůbec není možné seznat, jakým způsobem správní orgán rozhodl, nebo které vykazuje takové rozpory mezi výrokem a odůvodněním, že není možné zjistit, jaké úvahy vedly správní orgán. Nepřezkoumatelným je také rozhodnutí, z něhož není možné zjistit, jak se správní orgán vypořádal s námitkami účastníka řízení nebo rozhodnutí, které se opírá o v řízení nezjišťované nebo neprokázané skutečnosti. Těmito vadami napadené rozhodnutí netrpí.
18. Žalobkyně namítala nepřezkoumatelnost. Spatřovala ji v tom, že žalovaný vypořádal některé její námitky tak, že odkázal na projektovou dokumentaci, aniž uvedl vlastní závěry. Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

Soud míní, že za specifických okolností této kauzy žalovaný nepochybil, pokud postupoval tímto způsobem. Není pravda, že napadené rozhodnutí založil na závěrech, jež jsou v rozporu se spisem (viz dále).

Odkazy žalovaného na projektovou dokumentaci

19. Dle § 115 odst. 1 stavebního zákona ve stavebním povolení

stavební úřad stanoví podmínky pro provedení stavby, a pokud je to třeba, i pro její užívání. Podmínkami zabezpečí ochranu veřejných zájmů a stanoví zejména návaznost na jiné podmiňující stavby a zařízení, dodržení obecných požadavků na výstavbu, včetně požadavků na bezbariérové užívání stavby, popřípadě technických norem. [...]

20. Námitky účastníků řízení pak upravuje § 114 odst. 1 stavebního zákona. Podle něj účastník řízení

může uplatnit námitky proti projektové dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavby nebo požadavkům dotčených orgánů, pokud je jimi přímo dotčeno jeho vlastnické právo nebo právo založené smlouvou provést stavbu nebo opatření nebo právo odpovídající věcnému břemenu k pozemku nebo stavbě. [...] Účastník řízení ve svých námitkách uvede skutečnosti, které zakládají jeho postavení jako účastníka řízení, a důvody podání námitek; k námitkám, které překračují rozsah uvedený ve větě první a druhé, se nepřihlíží.

21. Odpovědnost projektanta za stavbu upravuje § 159 odst. 1 stavebního zákona. Dle něj projektant

odpovídá za správnost, celistvost, úplnost a bezpečnost stavby provedené podle jím zpracované projektové dokumentace a proveditelnost stavby podle této dokumentace, jakož i za technickou a ekonomickou úroveň projektu technologického zařízení, včetně vlivů na životní prostředí. Je povinen dbát právních předpisů a obecných požadavků na výstavbu vztahujících se ke konkrétnímu stavebnímu záměru a působit v součinnosti s příslušnými dotčenými orgány. Statické, popřípadě jiné výpočty musí být vypracovány tak, aby byly kontrolovatelné. [...]

22. Žalobkyně odkázala na rozsudek NSS v již cit. věci 8 As 41/2014. Z tohoto rozsudku, především z jeho bodu 22, vyplývá, že i když projektant odpovídá za kvalitu jím zpracované územně plánovací dokumentace (ve smyslu § 159 odst. 1 stavebního zákona) a obdobně i za následnou stavbu (§ 159 odst. 3 stavebního zákona), neznamená to, že by projektanti měli suplovat roli stavebního úřadu. Stavební úřady na tyto osoby nemohou přenášet odpovědnost za dostatečné zjištění skutkového stavu potřebného k vydání rozhodnutí. Pokud by stavební úřady pouze nekriticky přejímaly veškeré informace nutné k vydání rozhodnutí z dokumentace, kterou předložil stavebník, územní, resp. stavební řízení by ztratila význam (např. cit. rozsudek 10 As 167/2023, *Společenství vlastníků Poděbradova 2995*, body 52 až 54).

23. NSS v bodě 23 rozsudku 8 As 41/2014 upozornil, že v souladu se zásadou materiální pravdy je stavební úřad odpovědný za zjištění skutkového stavu v rozsahu dostatečném pro vydání územního rozhodnutí. Přitom zkoumá rovněž soulad posuzovaného záměru s ochranou práv účastníků řízení. Stavební úřad se musí vypořádat s řádně vznesenými námitkami, na jejichž řešení se účastníci nedohodli. Nemůže pouze plně přijmout stanovisko stavebníka, aniž posoudil věc sám. Jestliže pro posouzení určité otázky příslušné úřední osoby nemají dostatečnou odbornou způsobilost, musí opatřit znalecký posudek.

24. Na tento rozsudek navazuje rozsáhlá judikatura. Z ní například vyplývá, že stavební úřad nemůže přenášet odpovědnost za správné stanovení počtu parkovacích míst na projektanta, ale správnost jejich výpočtu musí k námitce účastníka řízení náležitě posoudit (rozsudek 10 As 167/2023 či rozsudek Krajského soudu v Brně z 20. 3. 2025, čj. 30 A 6/2024-104, bod Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

57). Je to také stavební úřad, který dle § 94o odst. 1 písm. b) a c) stavebního zákona posuzuje, zda stavební záměr odpovídá požadavkům na veřejnou technickou infrastrukturu. Přitom vychází ze závazných stanovisek. Nemůže jej ponechat v rukou projektanta (rozsudek NSS z 22. 8. 2024, čj. 6 As 82/2023-116, *město Kostelec nad Černými lesy*, bod 33). Nadřízený dotčený orgán nesmí přenést na stavebníka odpovědnost za posouzení otázky, zda stavebník navrhl stavební záměr v nezbytně nutném rozsahu a zda takový záměr může umístit ve smyslu § 18 odst. 5 stavebního zákona (rozsudek Krajského soudu v Praze z 23. 5. 2024, čj. 51 A 12/2024-86, bod 53).

25. Závěry rozsudku 8 As 41/2014 však nelze vykládat tak, že by stavební úřad měl povinnost ve světle námitek účastníků řízení vždy a bezvýjimečně proti projektové dokumentaci postavit vlastní odborné posouzení dané otázky, a naopak nemohl odkázat na projektovou dokumentaci. Je totiž podstatné, jestli účastník podal námitky, které nejsou pouze obecně formulované, popřípadě jestli relevantnost těchto námitek podpořil vlastními odbornými podklady. NSS dospěl k závěru, že stavební úřad má vyjít ze schválené projektové dokumentace v situaci, ve které soused sice namítal porušení pravidla minimálního odstupu stavby od hranice pozemku; svou námitku však nepodpořil relevantní argumentací, proč by stavba měla být v rozporu s právními předpisy a proč stavební úřad nemohl vycházet ze schválené projektové dokumentace (rozsudek NSS z 21. 3. 2025, čj. 4 As 405/2023-43, bod 17 a 60). Obecnými námitkami, které nadto účastník (odvolatel) v průběhu správního řízení nedoloží, nelze bez dalšího vyvrátit jinak smysluplná a zjevných vad prostá východiska schválené projektové dokumentace, z níž vycházely správní orgány. K obdobnému závěru dospěl Městský soud v Praze v rozsudku z 31. 10. 2024, čj. 17 A 30/2024-129. Ten sice zrušil NSS rozsudkem z 14. 10. 2025, čj. 7 As 298/2024-47, avšak potvrdil závěry městského soudu stran toho, že správní orgány řádně odůvodnily vybrané námitky (což je podstatné pro nynější spor). Soud i pro skutkovou podobnost nyní posuzovaného případu a sporu řešeného v rozsudku 7 As 298/2024 cituje z jeho bodu 92. Dle NSS stěžovatel (tehdejší žalobce) nepředložil

žádná konkrétní tvrzení a žádné důkazy, které by relevantně zpochybnilly závěry žalovaného, respektive správnost a pravdivost upravené části projektové dokumentace D.1.2 Stavebně konstrukční řešení, kde je v části 5 popsáno zajištění stavební jámy. Žalovaný a městský soud důvodně poukázaly na souhrnnou technickou zprávu, která zahrnuje opatření a postupy prací k zabránění poškození sousedních nemovitostí a která obsahuje body dle přílohy č. 8 část B.8. písm. d) a j) vyhlášky č. 499/2006 Sb., a to v části B.7 písm. qq) a vv), jichž se stěžovatel v průběhu řízení dovolával. Nejvyšší správní soud souhlasí s městským soudem, že stěžovatel závěry žalovaného vyvrací pouze v obecné rovině a své tvrzení nikterak nedokládá, přestože při realizaci stavby bude využit systém, který je běžně používán pro stavby v prolukách. Stěžovatel nadále trvá na svých tvrzeních, aniž by uváděl konkrétní parametry, které v projektové dokumentaci absentují, a které by důvodně zakládaly jeho obavu z negativních dopadů realizace stavby na jeho pozemek a rodinný dům.

(zvýraznění doplnil soud)

26. Soud míní, že žalobkyně nepřednesla dostatečně konkrétní výtky, ne takové, které by stavební úřad a žalovaný nemohli vypořádat odkazem na projektovou dokumentaci. Nadto k těmto námitkám nepředložila žádný důkaz, ale opřela je pouze o svou subjektivní představu o tom, že v daném místě (přestože tam nyní stojí dosavadní garáž) nelze vyhloubit navrhovanou stavební jámu pro přestavbu garáže. Žalobkyně namítla pouze nedostatečné zajištění stavební jámy, kvůli kterému může dojít k sesuvu půdy a poškození jejího majetku, popřípadě i ohrožení zdraví osob. Konkrétněji ohledně zajištění stavební jámy uvedla pouze to, že jí není zřejmý její konečný rozsah (s odkazem na „novou nízku Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

opěrku“ poblíž jejího pozemku; výkres F15). Dle ní není jasné, jaké součásti stavby žalovaný povolil.

27. To však není pravda. Žalovaný se k této části stavby vyjádřil na s. 9 napadeného rozhodnutí. Odkázal na projektovou dokumentaci. Pro soud je stěžejní, že stavba této nové opěrky nevyžaduje stavební povolení (viz bod 33 níže). Žalobkyně přitom nerozvinula natolik konkrétní a podloženou odvolací výtku, která by založila žalovanému povinnost pečlivěji řešit obavy žalobkyně z této nové opěrky, byť by se i nacházela desítky centimetrů od hranice jejího pozemku. Žalobkyně sice namítla, že žalovaný neuvedl, jak stavebníci zajistí stavební jámu. V kontextu napadeného rozhodnutí a podrobnosti projektové dokumentace, která mu předchází, je ovšem tato výtku natolik obecná, že relevantně nezpochybňuje podrobné řešení, které navrhli stavebníci, a k němuž se přiklonily i správní orgány.
28. Žalobkyni se jevil jako nerealizovatelný postup při zajištění stavební jámy, který stavebníci navrhli v technické zprávě projektové dokumentace a v jejím dodatku. To ovšem opět není konkrétní námitka způsobit zpochybnit projektovou dokumentaci. Takto vznesená námitka postrádá tolik důležitou míru konkrétnosti, kterou by žalovaný nemohl vypořádat odkazem na precizně zpracovanou a i v souvislosti s opakovanými výtkami žalobkyně doplňovanou projektovou dokumentaci (žalobkyně v bodu 15 žaloby sama uvedla, že dlouhodobě zpochybňuje etapizaci stavby garáže). Nepodloženými zůstaly i námitky týkající se „krabicové etapizace stavby“, respektive její realizovatelnosti. Žalobkyně na s. 6 žaloby vyjmenovala námitky, které dle ní žalovaný nevypořádal nijak nebo se s nimi nezabýval dostatečně. Z těchto námitek nevyplývají natolik konkrétní nedostatky projektové dokumentace stavby, že by se žalovaný musel jimi zabývat jinak, než učinil. Žalobkyně své úvahy o nedostacích projektové dokumentace v průběhu let trvajícího řízení (k tomu viz níže) precizovala. Do vydání napadeného rozhodnutí ovšem žalovanému nepředložila oponentní odborný podklad, z něhož by vyplynulo, že technické řešení, které k jejím námitkám stavebníci upravovali a uzpůsobovali, neodpovídá právním předpisům, je nerealizovatelné či že ohrozí ji nebo její majetek. Pokud žalovaný za těchto okolností shledal, že nemá zjevný důvod zpochybňovat projektantem navržené a vycizelované řešení, nepochybil, a to ani uvedl-li zároveň, že nemá další odborné znalosti k posuzování správnosti vypracované stavebně konstrukční části. Za této situace žalovaný již nemusel prodlužovat „desetileté“ správní řízení tím, že by pořizoval znalecký posudek. Obdobné lze dovodit i z výše zmíněného rozsudku 6 As 82/2023, *město Kostelec nad Černými lesy*, bod 34. V něm NSS právě i s ohledem na závěry rozsudku 8 As 41/2014 potvrdil pochybení tehdejšího stavebního úřadu. Dle něj stavební úřad musel doplnit dokazování a v souladu se zásadou materiální pravdy ověřit námitky, jež jsou podle svého obsahu a podle připojených konkurujících důkazních prostředků způsobit zpochybnit správnost předloženého stanoviska (tehdy se jednalo o námitky proti stanovisku vlastníka technické infrastruktury, nikoli proti projektové dokumentaci stavby). S ohledem na způsob formulace odvolací (a i žalobních) námitek a také vzhledem k tomu, že je žalobkyně v řízení nepodpořila jí předloženými důkazními prostředky, nelze nynější případ dobře srovnávat s rozsudkem 6 As 82/2023.
29. S přihlédnutím ke shora rekapitulovaným závěrům soud nepochybuje o tom, jak žalovaný naložil s odvolacími námitkami. Technická zpráva se mu nejeví vnitřně rozporná, resp. předpokládající takové postupy, které by plausibilně mohly zasáhnout žalobkyni na jejích právech. Naopak, míra detailu, v níž projektová dokumentace řeší umístění a výstavbu Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

nové garáže na místě té původní, je – i s ohledem na „svažité“ charakter pozemku – adekvátní úsilí, které žalobkyně vynaložila při formulaci jejích úkonů zaměřených proti záměru stavebníků. Dle žalobkyně výkresy často uvádějí „linii provizorního zajištění, např. záporny“. Z toho dle ní nevyplývá, jestli mají stavebníci použít záporny, či nikoliv. Soud k tomu podotýká, že citované spojení stanoví, že stavebníci mají použít provizorní zajištění, kterým mohou být například i záporny. V tom není žádná rozpornost. Výkres stanoví použití provizorního zajištění, a příkladně jako prostředky tohoto zajištění uvádí záporny. Nadto žalobkyně poukázala pouze na to, že „výkresy často hovoří“. Žalobní námitky mají být konkrétní. Pokud žalobkyně *de facto* uvedla, že se tato dle ní nejasná formulace vyskytuje na některých výkresech, není úkolem soudu, aby za ni procházel celý správní spis a „kontroloval“ výkresy, které k nelibosti žalobkyně obsahují tuto formulaci.

30. Dle žalobkyně stavbě schází i geotechnické posouzení. Žalovaný správně upozornil, že povinnou přílohou žádosti ke sporné stavbě není geotechnický posudek. Žalobkyně nevysvětlila, proč by mělo být nutné stavbu geotechnicky posoudit. Nenastínila natolik konkrétní a podložené důvody, pro které by mohla stavba poměrně malé budovy (garáže) důvodně způsobit sesuv půdy či narušení svahu, nadto za situace, v níž stavba jen nahrazuje dosavadní stavební konstrukci (garáž). Takovou vyjádřenou konkrétní obavou není zmínka o tom, že se stavba nachází ve svahu. Není jí ani citace technických parametrů stavby s tím, že s ohledem na ně a na umístění stavby ve svahu by měl žalovaný doložit geotechnické posouzení (např. bod 6 žaloby). Pokud žalobkyně za specifických okolností nynějšího případu zamýšlela účinně zpochybnit stavebníky navržené řešení, měla sama předložit např. oponentní geotechnický posudek, z něhož by vyplynulo, že v důsledku hloubení stavební jámy způsobem, který navrhli stavebníci, může dojít k uvolnění nezpevněné zeminy, že svah, do kterého stavebník potřebuje dílčím způsobem zasáhnout, je nestabilní či náchylný k posunu tamní horniny apod. (srov. obdobně rozsudek Městského soudu v Praze z 31. 1. 2024, čj. 14 A 138/2023-63). Speklativní je rovněž námitka, že stavebníci při hloubení stavební jámy bez jejího souhlasu zasáhnou do jejího pozemku. Projektová dokumentace s takovým zásahem nepočítá. Stejně nepředpokládá, že by stavebníci měli „podkopávat“ nemovitost žalobkyně. Místo toho řeší opatření, které takovému podkopání mají zabránit.
31. Žalovaný správně uvedl, že stavebníci doložili všechny potřebné podklady. Z nich nevyplývá rozpor navrženého řešení stavební jámy s právními předpisy. V praxi jistě může dojít k selhání každého zabezpečení, které stavebník u lečjaké stavby plánuje. Za stávající situace ovšem nelze bez dalšího předpokládat, že dílčí postupy při hloubení stavební jámy na místě původní garáže (jak je navrhli stavebníci) povedou ke zřícení svahu či k nestabilitě nemovitosti žalobkyně (k tomu obdobně rozsudek Městského soudu v Praze z 13. 12. 2023, čj. 14 A 11/2023-61, bod 11, který obstál i v řízení o kasační stížnosti; viz rozsudek NSS z 11. 4. 2024, čj. 9 As 8/2024-38, *Bydlení Na Hřebenkách*). Zamýšlela-li žalobkyně účinně zpochybnit navržená řešení, měla nejen tvrdit, ale i doložit, v čem konkrétně je řešení, které navrhli stavebníci, nedostatečné. Pak by žalovaný nemohl její námitky vypořádat pouze pomocí odkazu na úplnou a jinak správnou projektovou dokumentaci (např. rozsudek Krajského soudu v Ostravě z 23. 11. 2023, čj. 25 A 115/2022-55). V takové situaci by žalovaný buďto musel odborné námitky vypořádat sám (za předpokladu, že má k tomu dostatečnou „odbornost“), nebo by musel například postupovat dle § 56 správního řádu. K takové situaci však v důsledku nedostatečné procesní aktivity žalobkyně nedošlo.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

32. Žalobkyně hned na několika místech žaloby namítala, že žalovaný měl rozhodnout v souladu se zásadou materiální pravdy. Soud k tomu dodává, že k materiální pravdě (§ 3 správního řádu) se pojí zásada vyšetřovací. Tato zásada je vlastní zejména řízením zahajovaným z moci úřední, v nichž správní orgán ukládá účastníkovi povinnost (srov. § 50 odst. 3 správního řádu). Vyšetřovací zásada velí správnímu orgánu činit vše potřebné k řádnému zjištění skutkového stavu, a to bez ohledu na míru procesní aktivity či pasivity účastníka řízení (rozsudek NSS z 30. 12. 2010, čj. 4 Ads 44/2010-132, *Kalistero Star*). Ve stavebním řízení se ale neuplatní zásada vyšetřovací v její ryzí podobě. V souladu s výše uvedeným je stavební úřad povinen toliko zjistit skutkový stav v rozsahu, o němž nejsou důvodné pochybnosti, současně však ukládá účastníkům povinnost tvrzení a důkazní. Žalobkyně rezignovala na tuto svou povinnost. Stavební úřad i žalovaný vycházeli zejména z projektové dokumentace. Tu žalobkyně v řízení účinně nezpochybnila. Proto soud uzavřel, že jak stavební úřad, tak žalovaný vycházeli ze skutkového stavu, o němž neexistovaly důvodné pochybnosti (srov. rozsudek Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci z 4. 6. 2024, čj. 65 A 58/2023-83, bod 36).

33. Co se týče námítky, že „nová nízká opěrka“ vůbec není součástí napadeného rozhodnutí, soud plně souhlasí s žalovaným, že se jedná o stavbu, pro kterou není potřeba stavební povolení. Proto ji žalovaný nemusel specifikovat v napadeném rozhodnutí, ale postačovalo, pokud pouze obecně odkázal na projektovou dokumentaci. Z výkresu F15 vyplývá, že její výška je 0,89 cm. Dle § 79 odst. 2 písm. f) stavebního zákona nevyžadují opěrné zdi do výšky 1 m územní rozhodnutí ani územní souhlas. Dle § 103 odst. 1 písm. a) stavebního zákona nevyžadují stavby uvedené v § 79 odst. 2 stavební povolení ani ohlášení stavebnímu úřadu.

Aktualizované výkresy

34. Dle žalobkyně napadené rozhodnutí neodpovídá obsahu správního spisu. Žalovaný při vypořádání odvolací námítky týkající se vnitřního rozporu jednotlivých výkresů (D2.02, D1.06, D1.07, D1.08, D1.05 a F15) vycházel z toho, že tyto výkresy nahradily pozdější verze z 30. 6. 2022 a 2. 11. 2022. Žalobkyně namítla, že poslední vyhotovení výkresů D1.07 a D1.08 žalovaný založil do spisu dne 15. 4. 2021 a ve spise se nenacházejí žádné pozdější verze. Tuto skutečnost dle ní potvrzuje i razítko stavebního úřadu na výkresech z 15. 4. 2021.

35. Tato námitka není důvodná. Není pravda, že ve spisu schází aktualizované výkresy. Žalovaný správně uvedl, že tyto nové podklady lze najít v aktualizované *Stavebně konstrukční části D2.01a*. Struktura dokumentu možná nepůsobí nejpřehlednějším dojmem, neboť nejdříve je založena část nazvaná *Průvodní zpráva*, poté *Výpočtová analýza*, navíc z listopadu 2020, a až za ní bez dalšího označení právě aktualizované výkresy. Tato dílčí nepřehlednost ovšem nemůže bez dalšího způsobit nezákonnost či nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí.

Průtahy v řízení

36. Žalobkyně namítla, že stavební úřad měl řízení zastavit. Místo toho s rozhodnutím prodléval.

37. K této námitce soud stručně odkazuje na judikaturu, dle níž by detailnější vypořádání bylo na místě v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu (například

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

rozsudky NSS z 5. 9. 2018, čj. 10 As 227/2017-53, bod 10, či z 20. 8. 2024, čj. 4 As 300/2023-54, bod 33).

38. Dle soudu žalovaný správně poznamenal, že žalobkyně nepodala žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti. Právě tento prostředek slouží k obraně účastníka správního řízení, má-li dojem, že správní orgán je v řízení nečinný. Pokud se účastník správního řízení tímto způsobem nebránil, nemůže uspět se žalobou proti nečinnosti (§ 79 odst. 1 s. ř. s.). Domnívala-li se žalobkyně, že správní orgány s rozhodnutím ve věci prodlévají, měla se u soudu bránit právě tímto žalobním typem. V řízení dle § 65 a násl. s. ř. s., jde-li o přezkum výstupů stavebního úřadu, soud nemůže zrušit již vydané rozhodnutí jen proto, že jej správní orgán vydal později, než předpokládá zákon (srov. rozsudek NSS z 10. 12. 2012, čj. 2 Ans 14/2012-41, č. 2785/2013 Sb. NSS).

IV. Závěr a náklady řízení

39. Soud neshledal žalobu důvodnou. Proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
40. O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně nebyla ve sporu úspěšná a žalovanému nevznikly žádné účelně vynaložené náklady nad rámec jeho běžné činnosti. Soud tedy nepřiznal náhradu nákladů řízení žádnému z účastníků (výrok II).
41. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení (výrok III), neboť jim soud v průběhu řízení neuložil žádnou povinnost. Soud neshledal ani důvody zvláštního zřetele hodné, které by odůvodňovaly přiznání práva na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení.

Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u NSS, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje NSS.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá NSS. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet NSS lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 5. listopadu 2025

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

Martin Lachmann v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.